

5. Primul ajutor sau al doilea ajutor?

Cum întâmpină Isus pe oameni – Eberhard Platte

5. Primul ajutor sau al doilea ajutor?

Cum răsplătește Isus credința a cinci prieteni

Luca 5.17-26; Matei 9.1-8; Marcu 2.1-12

„Și a fost că, într-una din zile, El îi învăța: și stăteau jos niște farisei și învățători ai legii, care veniseră din toate satele Galileii și Iudeii și din Ierusalim; și puterea Domnului era acolo ca să-i vindece” (Luca 5.17).

Asistența spirituală este osteneala de a aduce sufletul omnesc în legătură corectă cu Dumnezeu și să-l eliberezi de toate celelalte legături – și de păcate!

Imaginează-ți că cineva desface acoperișul casei tale, în timp ce tu ai casa plină de oaspeți proeminenți. Cine va suporta pagubele, cine va prelua răspunderea pentru scandal? Un subiect de discuție pentru mass media!

Întrebarea 1: Cum ai reacționa tu, dacă ai fi stăpânul casei? Cum ai reacționa dacă ai fi unul din oaspeți? Cum ai reacționa dacă ai fi un prieten al celui paralizat?

Întrebarea a 2-a: Ai încercat vreodată să transporti un om cu targa până la etajul întâi sau să-l transporti cu căruciorul cu roțile la mansardă?

Întrebarea a 3-a: Te-ai întrebat vreodată de ce este așa de greu să înaintezi cu un vehicul de ambulanță pe o stradă cu ambuteiaj sau ca sanitar printr-o mulțime de oameni?

Toate aceste întrebări sau pus în cercul de tineret, când ne-am ocupat cu evenimentul din Luca 5. Am făcut atunci încercarea de a ridica un tânăr culcat pe masă pe o pătură de lână și apoi cu patru frânghii să-l coborâm pe pardoseală. (Astăzi ca și conducător al grupei de tineret nu aș mai face așa ceva, deoarece este prea periculos și nici o asigurare de responsabilitate nu acopere experimentul.)

Însă prietenii celui paralizat nu și-au făcut gânduri în privința aceasta. Dorința lor mare este să ducă pe prietenul lor cu nevoia lui la Isus! Ei se încred în faptul, că Isus Hristos poate ajuta. Aceasta este diaconie. Aceasta este mai mult decât asistență socială. Căci diaconie înseamnă să ajuți pe oameni nu numai în nevoile lor corporale, sociale sau psihice, ci să-i aduci la Isus, pentru ca să li se ajute duhovnicește și inima lor să fie vindecată. Această întâmplare, despre care relatează Luca, este un exemplu potrivit pentru aceasta.

Cum procedează Domnul Isus, cum câștigă El inimile?

În această întâmplare avem a face cu cel puțin cinci grupe de oameni, fiecare având relații diferite cu Domnul Isus. Și cu toate acestea Domnul nostru vrea să-i întâmpine pe toți. El nu neglijează pe nimeni.

Mai întâi este grupa fariseilor și a cărturarilor, care au venit din toată țara. Ei sunt ascultători și spectatori critici și sceptici. Ei vor să-și facă o imagine despre Predicatorul ambulant, care

5. Primul ajutor sau al doilea ajutor?

vorbește despre Sine. Este El cu adevărat un Om venit de la Dumnezeu, sau este un șarlatan? Cum poate fi El încadrat? Trebuie atenționată mulțimea poporului cu privire la El? Ar trebui El înlăturat?

Grupa a doua sunt restul ascultătorilor, care nu pierd nici o ocazie să aibă parte de o predică sau chiar de o minune de la Isus. Ei sunt simplu curioși. Evenimentele din jurul lui Isus oferă în ultimul timp o alternativă interesantă la monotonia obișnuită din fiecare zi.

Grupa a treia o formează locuitorii casei, care pun clădirea lor la dispoziție, pentru ca să poată avea loc această întrunire. Ei par să fie binevoitori față de Domnul Isus, căci altfel nu și-ar fi deschis casa pentru mulțimea de oameni. În această grupă putem număra și pe ucenicii Domnului. Ei trebuie încadrați la fel în această grupă.

Apoi este grupa a patra alcătuită din prietenii bolnavului. Ei nu sunt interesați de întrunirea cu fariseii. Pe ei nu îi interesează controversele teologice sau chestiunile litigioase referitoare la Lege, pe ei îi interesează numai Persoana principală și prietenul lor, cel paralizat. Ei par să-L cunoască deja bine pe Domnul Isus, cel puțin au auzit unele lucruri despre El. Astfel ei au deplina certitudine că numai El poate ajuta prietenului lor. Ei nu se dau înapoi de la nici un efort și înving orice obstacol, ca să obțină țelul, ca prietenul lor să devină sănătos. Ei urcă „povara” lor pe treptele exterioare - ce efort, ce angajare! Ajunși pe acoperiș își fac planul unde ar putea fi Domnul Isus în camera de dedesubt, și apoi desfac acoperișul! Le este oare lor clar, ce înseamnă aceasta pentru oamenii din încăperea? Tencuiala pică, se aud zgomote, predica nu se mai poate înțelege! „Liniște, acolo sus!” Se privește la proprietarul casei, apoi la Isus, care privește în sus și la marginea deschizături vede fețele prietenilor ...

Și apoi este și grupa a cincea, paralizatul însăși. El pare să fie plin de speranță, în orice caz lasă să se facă cu el ce vor prietenii lui să facă. Noi nu cunoaștem istoria lui, nu știm de unde vine boala lui. Dar ce bine este, dacă ai prieteni care intenționează să facă bine cuiva și fac tot ce le este posibil.

Aceasta este o istorie interesantă! Și din întâmplarea aceasta devine clar, consilierea spirituală nu este o chestiune de discuții liniștite între patru ochi, ci ea are loc de asemenea și în situații diferite ale vieții. Ce se petrece aici, este – așa doresc să formulez – consiliere spirituală simultană pe mai multe nivele.

Fiecărei din cele cinci grupe numite, Domnul nostru vrea să le arate ceva clar, tocmai ceea ce ei au nevoie.

Pe prim plan arată așa ca și cum Domnul Isus acum prin întreruperea predicii Sale se ocupă numai cu paralizatul de pe targa aflată la picioarele Lui. Și totuși El lucrează la el pentru a da o lecție tuturor celor prezenți și fiecăruia să-i arate relația Lui cu Dumnezeu.

5. Primul ajutor sau al doilea ajutor?

Ce este primul ajutor și ce este al doilea ajutor?

Este uimitor cum procedează Domnul nostru în această situație. El privește liniștit cum bărbatii coboară cu grijă pe prietenul lor bolnav „în mijloc, înaintea lui Isus” (Luca 5.19). După aceea Luca relatează: „**Și, văzându-le credința**” (Luca 5.20).

Se poate vedea credința? Nu este credința ceva care are loc în inimă? Din evenimentul acesta devine clar că adevărata credință devine vizibilă în acțiunea noastră! Ceea ce prietenii au investit pentru bolnav: timpul, puterea, efortul, prețul reparării, toate acestea arată credința lor, încrederea lor în Domnul Isus. La aceasta se adaugă credința bolnavului însuși, care a fost de acord cu fapta prietenilor lui. Toate acestea le vede Domnul și Mântuitorul nostru, și aceasta mișcă inima Lui.

El vede ce faci tu pentru oamenii din jurul tău. Chiar dacă tu probabil gândești că toată osteneala ta este în zadar. Încrede-te în Domnul tău, el vede credința ta.

Însă Domnul nostru vede nu numai credința prietenilor, ci El vede și scepticismul fariseilor și cărturarilor, al ascultătorilor și al locuitorilor casei. Și aceasta Îl face ca în primul rând să nu-l vindece pe bolnav. Spre uimirea tuturor El îi spune:

„*Omule, iertate-ți sunt păcatele!*” (Luca 5.20).

Acesta este adevăratul prim-ajutor! Noi, dimpotrivă, prin „prim-ajutor” înțelegem de regulă ajutor medical de urgență, primele măsuri în inițierea unui proces de vindecare. Însă aici devine clar: pentru Domnul nostru nu stă pe prim plan sănătatea unui om, ci mântuirea sufletului. Important să fii sănătos nu este lucrul cel mai important! Așa a spus El odată:

„*Este mai bine pentru tine să intri în viață ciung, decât, având cele două mâini, să te duci în gheenă, în focul nestins*” (Marcu 9.43).

Avem noi priorități decalate? Deseori ne impresionează nevoia socială și suferința trupească a oamenilor mai mult decât cunoașterea că fără iertare ei vor merge la pierzare pentru totdeauna! Noi am făcut „al doilea ajutor” să fie primul ajutor și amânăm să aducem oamenilor adevăratul „prim-ajutor”!

Un murmur de nedumerire străbate încăperea. Reacția fariseilor și cărturarilor este clară. Revoltați își exprimă nemulțumirea lor:

„*Cine este Acesta care vorbește hule? Cine poate să ierte păcatele, decât singur Dumnezeu?*” (Luca 5.21).

Aceasta este foarte clar și fără obiecție din punct de vedere teologic. Cărturarii știu aceasta din Biblia lor: Numai Dumnezeu poate ierta păcatele! Și cu toate acestea ei sunt greșiți în gândirea lor. Și de aceea Domnul nostru vrea să vindece gândirea lor falsă. Aceasta este consiliere spirituală: să aduci pe oameni în relația corectă cu Dumnezeu și să-i eliberezi de imaginea falsă pe care ei o au despre Dumnezeu.

5. Primul ajutor sau al doilea ajutor?

„Dar Isus, cunoscându-le gândurile, răspunzând, le-a zis: «Ce gândiți în inimile voastre? Ce este mai ușor, a spune: ‚Iertate-ți sunt păcatele!’ sau a spune: ‚ridică-te și umblă’?»” (Luca 5.22-23).

Este îngrozitor pentru tine să știi că Domnul Isus cunoaște gândurile tale, chiar dacă nu le-ai rostit? Eu cred că pentru oamenii din timpul acela trebuie să fi fost deseori iritant că El a răspuns la gândurile lor sau la ceea ce ei șușoteau între ei. Isus le pune o întrebare: *„Ce este mai ușor?”*

În cadrul unui serviciu divin scurt într-o clasă de elevi am transpus odată pe copii în această situație și le-am pus întrebarea următoare: *„Ce este mai ușor să se spună: Ție îți sunt iertate păcatele, sau să se spună: Fii sănătos?”* După un moment scurt de reflecție ei au fost unanimi: *„Este mai ușor să se spună: Ție îți sunt iertate păcatele, deoarece aceasta nu se poate vedea și nu se poate controla. Dar o vindecare se poate vedea și verifica!”* – „Corect”!, le-am răspuns. *„Dar ce este mai ușor: Să ierți păcatele sau să vindeci?”* Atunci m-au privit cu uimire, și eu am putut să le arăt cât de greu a fost pentru Domnul Isus, ca El să ne poată ierta păcatele. Pentru aceasta El a trebuit să moară! Ca să poată spune: *„Ție îți sunt iertate păcatele”*, El a trebuit să-Și dea viața.

Însă bolnavul încă nu știe nimic despre aceasta, și nici cărturarii nu știu nimic despre aceasta. Ei nici nu vor să știe aceasta. Și cu toate acestea în Biblia lor stătea deja scris aceasta, că Mesia care va veni va trebui să sufere și să moară pentru noi (Isaia 53).

Cum rezolvă El cazul?

Prin această întrebare provocatoare Domnul Isus pune pe toți ascultătorii Lui înaintea unei decizii personale: Este El Dumnezeu, și drept urmare El poate ierta păcatele, sau El hulește?

Paralizatul, care știe despre păcatele lui și se încrede în Domnul Isus că El îl vindecă, poate fi sigur de făgăduința Domnului *„Ție îți sunt iertate păcatele!”*, că lui îi sunt iertate păcatele, chiar dacă el nu este încă vindecat. Pentru el este clar: Un Domn, care iartă păcatele, poate și să vindece! Credința lui este întărită.

Aceasta îmi amintește de situația, când noi în cadrul unei ore biblice într-o închisoare am trăit cum un pușcăriaș a venit la credință și a avut parte de iertarea păcatelor. Aceasta era pentru el mult mai important decât libertatea exterioară, căci el știa: Vina mea a fost îndepărtată, conștiința este liberă, chiar dacă eu trebuie să mai petrec zile în închisoare pentru pedeapsa mea.

Dar pentru ca scepticii, fariseii și cărturarii, precum și ceilalți ascultători să vadă clar cine este cu adevărat Domnul, Isus îl vindecă acum în pasul al doilea pe paralizat:

„Dar, ca să știți că Fiul Omului are autoritate pe pământ să ierte păcatele, i-a spus celui paralizat: «Ție îți spun: Ridică-te și ia-ți patul și du-re acasă!»

5. Primul ajutor sau al doilea ajutor?

Și îndată, ridicându-se înaintea lor, luând patul pe care zăcuse, a plecat acasă, glorificându-L pe Dumnezeu” (Luca 5.24-25).

Observăm: vindecarea paralizatului este de fapt numai o chestiune secundară. Ea este numai expunerea de dovezi pentru cine este Domnul Isus: Dumnezeu Însuși!

Cu acest eveniment El 1. îi convinge pe farisei și pe cărturari. 2. El pune în uimire pe ascultători și pe locuitorii casei și pe ucenici, așa că Dumnezeu este glorificat (Luca 5.26). 3. El întărește și răsplătește credința prietenilor și 4. El eliberează pe paralizat nu numai de boala lui, ci și de toată vina păcatelor lui. Aceasta este consiliere spirituală pe nivele diferite la diverși oameni în cadrul unui singur eveniment. Acesta este Domnul nostru!

Ce pot învăța eu din aceasta pentru consilierea spirituală?

1. Fii permanent gata să ajuți pe oamenii aflați în nevoie. Însă gândește-te că există lucruri mai grave decât suferința exterioară, oricât de îngrozitoare ar fi ea.
2. Dă-ți seama de adevărata nevoie a oamenilor: păcatele lor și starea lor de pierzare! Fără iertare ei vor merge în pierzare, indiferent dacă ei sunt bolnavi sau sănătoși, dacă trăiesc în necazuri exterioare sau lăuntrice.
3. Ce stă pe primul loc în cadrul unei consilieri spirituale? În cadrul consilierii spirituale nu este vorba în primul rând ca oamenilor să le meargă bine, ci ca Dumnezeu să fie glorificat prin noi.
4. „Important este să fii sănătos” nu este lucrul cel mai important! „Primul ajutor al lui Dumnezeu” este iertarea păcatelor în Isus Hristos. Toate celelalte nevoi, orice suferință – oricât de grea ar fi ea – fac parte din perspectiva lui Dumnezeu din „ajutorul al doilea”. Și la aceasta suntem chemați mereu noi creștinii credincioși prin Cuvântul lui Dumnezeu, să nu-l neglijăm, ci să fim plini de râvnă în fapte bune. Lucrarea diaconică și angajamentul social pot fi deseori deschizătorul de ușă pentru Evanghelie! Să le folosim!
5. Încrede-te în Domnul Isus mult mai mult decât tu poți cere! El, Cel care a făcut totul ca să te salveze de păcatele tale, poate face și toate celelalte! Minunea cea mai mare și fapta cea mai mare, pe care El a făcut-o vreodată, este moartea Lui pe cruce, ca să-ți facă posibilă răscumpărarea.
6. Persoana Domnului Isus și onoarea lui Dumnezeu sunt permanent lucrul cel mai important la orice consiliere spirituală!

Reține: Iertarea păcatelor este întotdeauna mai importantă decât vindecarea trupestă.

© by Eberhard Platte

Tradus din: *Wie Jesus Menschen begegnet*, Christliche Verlagsgesellschaft Dillenburg,

Anul 2011, pag. 53-61.

Titlul original: *Erste oder Zweite Hilfe?*

Internet: www.wachsen-im-glauben.de